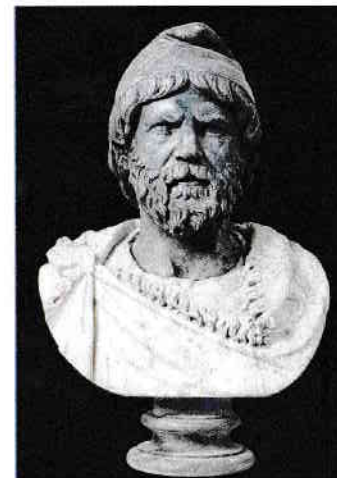

Geții negri – Taina ascunsă

Cuprins:

- 1) Introducere – pag.7;
- 2) Materia întunecată – pag.14;
- 3) AND-ul întunecat – pag.18;
- 4) Meta Tempesta – Uraganul de materie întunecată ce va lovi Terra – pag.19;
- 5) Negru este culoarea obscurității și a fricii – pag.20;
- 6) A existat o Piramidă Neagră în Egipt? – pag.22;
- 7) Regii Scorpioni și Faraonii Negri – pag.24;
- 8) Codul „negru” al lui Hammurabi – pag.32;
- 9) Piatra Rosetta – a traducerii hieroglifelor, este una neagră – pag.42;
- 10) Statuile negre cubice – Cei născuți din piatră – pag.44;
- 11) Anubis – Zeul cu chipul negru – pag.48;
- 12) Mecca și Piatra Neagră – pag.51;
- 13) Icoana neagră a Maicii Domnului Valahă din Moscova – pag.55;
- 14) Fecioarele Negre din marile catedrale ale lumii – pag.56;
- 15) Alte icoane cu Maica Domnului Neagră – pag.66;
- 16) Țara Neagră și Negru Vodă – pag.76;
- 17) Balada lui Negru Vodă – pag. 81;
- 18) Balada Meșterului Manole – pag.83;
- 19) Jocul de- a „Omul Negru” – pag.94;
- 20) Negru Vodă „Ba- Saraba” – pag.98;
- 21) Despre secretul capetelor negre din stemele Țărilor Românești – pag.110;
- 22) Zeul Saturn – Cel negru și bătrân – pag.114;
- 23) Blakia și Dumnezeuul ascuns – pag. 115;
- 24) Negru Vodă de Făgăraș, voievodul Valahiei Negre a Bosniei și Herțegovinei – pag.118;

- 25) Întrebare: *a fost oare Ioan Asan fondatorul Valahiei Negre din Sirmium?* – pag.119;
- 26) Mănăstirea „Cetățuia Negru Vodă”- pag.120;
- 27) Mănăstirea Negru – Vodă din Câmpulung (jud. Argeș) – pag. 126;
- 28) Muntele Meru – Centrul Universului sau Stea Întunecată? – pag.130;
- 29) Geografia planetară „neagră” – Muntele Negru din Carpați – pag.132;
- 30) Vârful Negru din Munții Șureanu – lângă Sarmizegetusa Regia – pag.134;
- 31) Există o țară Muntenegru – pag. 138;
- 32) Sfinți cu aureole negre într-o biserică din România – pag.141;
- 33) Coiful princiar geto-dacic din argint descoperit la Porțile de Fier – pag.143;
- 34) Minunatele vase de argint de secol V descoperite la Tăuteni (jud. Bihor) – pag.149;
- 35) Falerele ritualice de argint din Tezaurul dacic descoperit la Lupu (jud. Alba) – pag.155;
- 36) În loc de final: „*O să fie mare măcel în orașe!*” – profeția pustnicului Zosima din Munții Rarăului – pag.169;
- 37) Bibliografie – pag.171;
- 38) Album foto – pag.177.
- 39) Cuprins – pag. 237;

Sub semnătura aceluiași autor au mai apărut cărțile:

- 1) „*Apocalipsa – pericolul din spațiu*”- Editura Miracol, 2005, București, 252 p., ISBN 973-9315-81-X;
- 2) „*Meta Tempesta – Tornada cosmică apocaliptică*”- Editura Miracol, 2006, București, 238 p., ISBN (10) 973-9315-89-5; ISBN (13) 978-973-9315-89-0;
- 3) „*Teatrul - tentația realității întru realitate*” - Editura Proxima, București, 2006, 155 p., ISBN-10 973-7636-24-4 și ISBN-13 978-973-7636-24-9;
- 4) „*Vorbire – Dicțiune sau Rostirea cuvântului românesc – exerciții practice pentru cei care vorbesc mult: actori, avocați, politicieni, persoane din P.R. și mass-media*” - Editura Proxima, 2007, București, 132 p., ISBN 978-973-7636-33-1;
- 5) „*Tăcere – Negrăire și Vorbire – Rostuire – exerciții practice pentru cei care vorbesc mult: actori, avocați, politicieni, persoane din P.R. și mass-media*” - Editura Proxima, 2008, București, 150 p., ISBN 978-973-7636-49-2;
- 6) „*Improvizație scenică* - Editura Fundației „România de Mâine”, 2009, Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Teatru, București, 140 p., ISBN 978-973-163-374-9;
- 7) „*Moartea Morții – Nemurirea sau Expresivitatea artistic – teatrală a personajului Făt-Frumos din basmul “Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte” de Petre Ispirescu*”- Editura Proxima, 2009, București, 356 p., ISBN 978-973-7636-61-4;
- 8) „*Arta Improvizației Scenice – Pentru persoanele interesate de training, team building, coaching, work-shopuri și ateliere de dezvoltare a personalității; pentru pasionații de teatru-film-*

Albul este viață, poate Negrul este Moarte! Să nu uită că zamolxianismul propovăduia nemurirea, sau trecerea dincolo de limite! Negru Vodă a trecut Carpații când și-a așezat scaunul domniei la Câmpulung (jud. Argeș) și a acceptat domnia, îmbrăcând cumva „cămașa morții”. Pe atunci încă mai existau percepțele *Vechii Biserici Valaho – Egiptene a Geșilor de Aur primordiali*, cele care spuneau că întunericul este infinit, iar de acolo vine și lumina...

Materia întunecată

Știința, prin cercetările pe care le face permanent, aduce în calea noastră noi descoperiri ce ne fac să înțelegem mecanismul prin care funcționează cosmosul și lumea materială. Una dintre surprizele neașteptate a fost descoperirea existenței unui gen de materie ce nu credeam că există. Este vorba despre materia întunecată. În astronomie și cosmologie, materia întunecată este în prezent un tip necunoscut de materie despre care se consideră că ar conține o mare parte din masa totală a universului. Materia întunecată nu emite și nici nu absoarbe lumina sau radiațiile electromagnetice sau de altă natură, și deci nu poate fi observată direct cu telescoapele. Se estimează că materia întunecată constituie 83% din materia din univers și 23% din masa-energia sa. Existența ei încă nu a putut fi dovedită pe cale experimentală din cauză că ea nu emite radiații. Pentru completitudine, conform teoriilor actuale (2010) restul materiei universului este format din:

- energie întunecată: circa 73% din totalul de masă-energie al universului; aceasta este tot o substanță, o materie, foarte puțin cunoscută, doar că numele ei de „energie” este impropriu;

- barioni: circa 5% - aceștia constituie lumea materială obișnuită pe care o percepem direct, inclusiv stelele, planetele, galaxiile etc.

- neutrini: circa 0,1%;

- radiația de fond: echivalează cu circa 0,01% din materia universului.

(date cf. revistei germane „*Spektrum der Wissenschaft*”, nr. 11/2008 p.38). Există dovezi teoretice (stabilite de către cercetătorii *Universității din Pittsburg*, Pennsylvania, SUA, bazate pe radiația de fond - radiația reziduală de la explozia inițială Big Bang) despre existența materiei întunecate și a energiei întunecate, nedetectate încă. Astfel, s-a constatat că fotonii din radiația de fond sunt încetiniți la trecerea lor printre galaxii mai mult decât se calculase inițial, întârzierea datorându-se trecerii prin materie întunecată. Prezența materiei întunecate mai este dedusă și indirect din mișcarea obiectelor astronomice, în special a stelelor, galaxiilor și roiurilor de galaxii („superclustere”) (conform lucrărilor lui Martin White). De asemenea există teorii, bazate pe certitudinea prezenței „găurilor negre”, prin care se demonstrează existența materiei întunecate care este responsabilă de expansiunea accelerată a universului. Pentru prima oară, în vremurile noastre, s-a observat o gaură neagră care a fost surprinsă aruncând jeturi de energie, deși se știa că găurile negre doar aspiră, și nu refulează material (ca o poartă cosmică, un portal al schimburilor de energii). Alte teorii ale existenței materiei întunecate se bazează pe abaterile gravitaționale ce s-au detectat cu privire la mișcarea galaxiilor și roiurilor de galaxii în univers, abateri altfel inexplicabile. Universul se află într-o permanentă expansiune care are loc cu o viteză mai mare decât s-au așteptat cercetătorii spațiului cosmic; această viteză este imprimată de o curioasă forță numită „de

chintesență” și generată de vidul cosmic. Vidul cosmic, departe de a fi gol, constituie sediul unor nebănuite energii. În univers, în jurul găurilor negre se îngrămădește așa-numita materie întunecată, care este până acum indetectabilă, deși constituie 21 % din materia cosmică. La începutul anului 2007 astronomii au întocmit o hartă tridimensională a materiei întunecate pe care sunt indicate și stelele și galaxiile. Studiul, publicat în revista *Nature*, aduce cele mai importante dovezi de până acum că răspândirea galaxiilor corespunde în bună măsură cu distribuția materiei întunecate. Explicația constă în faptul că materia întunecată atrage materia obișnuită (galaxii, stele, planete, gaze, radiații, în total 5 % din materia universului) prin intermediul câmpului gravitațional. Particulele constitutive ale materiei întunecate nu pot fi nici protoni, nici neutroni, nici electroni și nici neutrinii obișnuiți; cosmologii, care până acum nu le-au detectat experimental, le numesc de exemplu axioni și neutrini sterili. Câteva date sumare despre neutrini ne pot pregăti pentru ce ar putea fi materia întunecată. Neutrino este o particulă elementară stabilă și foarte ușoară, nu are sarcină electrică (deci este neutră din punct de vedere electric) și are masa de cel puțin zece mii de ori mai mică decât aceea a electronului. Existența neutrino a fost dovedită teoretic în anul 1936, ei constituind explicația abaterii de la legile de conservare a energiei; experimental ea a fost pusă în evidență în anul 1954, când au fost detectați primii neutrini. Câteva trăsături specifice ale neutrino sunt următoarele: zi și noapte primim de la Soare, în fiecare secundă, aproape zece miliarde de neutrini pe centimetru pătrat. Se pare că neutrini nu reacționează cu materia, iar interacțiunea cu restul universului este slabă. Corpul omenesc este străbătut în fiecare secundă de milioane de neutrino (ce influență poate avea asupra vieții? o susține oare ca un suport? sau se află chiar la baza

vieții?). Neutrini traversează cu ușurință volumul planetei noastre, fără să se abată de la drum. Neutrini își schimbă starea frecvent. Se cunosc trei feluri de neutrini. „*Neutrini joacă un rol fundamental la nivelul structurii materiei. Domină comportamentul ultimelor vârste stelare. Nu este imposibil ca ei să dirijeze expansiunea universului...*” (din „*Răbdare în azur*”, de Hubert Reeves, pag. 221 - Ed. Humanitas, București, 1993).

În prezent se fac experimente cu acceleratoare gigantice, ca de exemplu noul accelerator LHC al Centrului European de Cercetare Nucleară CERN de la Geneva, Elveția, și cu programe de cercetări în care sunt angrenate forțe științifice numeroase și deosebit de puternice, care constau în încercarea de a crea două fascicule de protoni care să se intersecteze și astfel să se bombardeze reciproc. La LHC se utilizează energii de ordinul a 12 gigajouli și de mii de miliarde de electroni-volți. Se așteaptă ca încă în 2009 să se creeze în laborator condițiile existente în perioada foarte timpurie a Big-Bangului. În cursul acestor experimentări se speră să se descopere noi particule elementare precum și mecanismele petrecute imediat după nașterea Universului, cu scopul creării unor teorii plauzibile ale formării universului, și ale existenței și compoziției materiei întunecate și a energiei întunecate. Pe lângă acceleratorul propriu-zis experimentele folosesc numeroase alte dispozitive speciale, calculatoare gigantice și instrumentar de laborator special. Acestea se află în subteran, în medie la circa 100 metri adâncime, într-un tunel circular de 27 km lungime, construit în 2006 în apropiere de orașul Geneva. La Torino, aflat la o distanță de circa 700 km de Geneva, s-au construit instalații adecvate de recepționare a fasciculelor de neutrini lansate de la CERN. Există deja fotograme înregistrate pe discuri dure conținând imagini de la bombardamente de particule efectuate la energii enorme; tipărite

pe hârtie și stivuite unele peste altele, ele ar atinge înălțimea Turnului Eiffel. În aceste fotografii apar extrem de rar și fenomene care se abat de la fenomenele fizice deja cunoscute. Aceste „anomalii” sunt studiate în mod intensiv pentru a se descoperi mecanismele ce s-au manifestat în Universul timpuriu, la începuturile sale, imediat după Big Bang.

ADN-ul întunecat

Mai repede decât ne așteptam surprizele noilor descoperiri științifice vin peste noi, năvalnic. Astfel aflăm cu uimire că, după ce am aflat de materia neagră (sau „întunecată”) ce ocupă mare parte din universul nostru și se pare că îl și coordonează (marele păpușar), a fost descoperit de curând și ADN-ul întunecat. Știm că studiul prin secvențiere a ADN-ului ne ajută să descoperim nenumărate secrete atât despre evoluția omului de-a lungul istoriei sale, cât și despre celelalte viețuitoare de pe planeta noastră. Aceste gene ce sunt studiate, în unele cazuri oferă – în loc de răspuns – noi semne de întrebare; ele par la diferite animale chiar să lipsească cu desăvârșire. Genele sunt necesare pentru menținerea animalului în viață (ca un cod – formulă) și mai apar doar la specii similare. Acum s-a descoperit că ele pot lipsi, iar speciile care au gene existențiale lipsă au fost declarate ca având „AND întunecat”. Până în prezent acest „AND întunecat” pare să fie prezent la două tipuri foarte diferite de animale, dar nu este clar cât de răspândit ar putea fi. Cel mai interesant lucru este descoperirea modului în care „AND-ul întunecat” l-a avut asupra evoluției animalelor. Descoperirea unui astfel de fenomen ciudat ridică cu siguranță numeroase întrebări cu privire la modul în care genomul evoluează. Genomul reprezintă masa totală de gene și alte

informații ereditare ale unei unități structurale cu capacități potențiale de autonomie în exercitarea funcțiilor legate de ereditate, diversitate și determinare a caracterelor. Genomii organismelor unei specii constituie genofondul acelei specii. Termenul de „genom” a fost propus de Hans Winkler în anul 1920, pentru a descrie toată informația ereditară conținută de cromozoni.

Meta Tempesta

Uraganul de materie întunecată ce va lovi Terra

Un studiu condus de astronomul Ciaran O’Hare de la Universitatea din Zaragoza (Spania) a cercetat faptul că este posibil ca un „uragan” de materie întunecată ce provine dintr-un roi de stele rămase ca rămășiță a unei galaxii pitice, numite S1, va putea lovi planeta noastră. Roiul S1 conține aproximativ 30.000 de stele și a fost identificat de satelitul Gaia, a celor de la ESA. În acest moment, S1 se deplasează cu o viteză de aproximativ 500 de kilometri pe secundă spre sistemul nostru solar. Acest lucru va aduce anumite efecte pe care oamenii de știință încearcă să le prevadă cu ajutorul tehnologiei actuale. „Pe măsură ce fluxul S1 lovește sistemul nostru solar, structura contra-rotativă va crește mai mult ca sigur cantitatea de materie întunecată care pare să provină din același cerc ca și vântul de materie neagră standard. Suntem foarte bucuroși de faptul că vom avea ocazia să detectăm pentru prima dată axioni, acele particule de materie întunecată de 500 de milioane de ori mai ușori ca un electron și a căror existență este atestată deocamdată doar teoretic. Sigur vom încerca să-i detectăm, sper să și reușim”, scriu autorii studiului în articolul publicat în revista Cosmos Magazine”. Experții cred că sub

acțiunea unui câmp magnetic puternic, cum este cel al Pământului, axionii se pot transforma în fotoni, adică în particule de lumină, pe care le pot observa. Nu a fost făcută nicio detectare directă a materiei întunecate, în ciuda numeroaselor eforturi, însă dacă vor reuși acest lucru acum, cu ajutorul acestui „uragan” de materie întunecată, atunci vom avea ocazia unică de a studia această materie nevăzută din Univers. Materia întunecată este în prezent un tip necunoscut de materie despre care se consideră că ar conține o mare parte din masa totală a universului. Materia întunecată nu emite și nici nu absoarbe lumina sau radiațiile electromagnetice sau de altă natură, și deci nu poate fi observată direct cu telescoapele. Se estimează că materia întunecată constituie 83% din materia din univers și 23% din masa-energia sa. Existența ei încă nu a putut fi dovedită pe cale experimentală din cauză că ea nu emite radiații.

Negrul este culoarea obscurității și a fricii supreme

Puțini dintre noi cunosc faptul că a avea frică de obscuritate, de întuneric, de culoarea neagră, de a atinge un obiect de culoarea neagră, este un sentiment decadent. Specialiștii explică frica de obscuritate prin faptul că organismul uman nu are repere. Iraționalul erupe și bulversează toate legile realității. Omul nu mai deține controlul și se naște un mare vid interior. Specialiștii susțin că obscuritatea este mama tuturor fricilor. Fobia unora dintre noi de a purta culoarea neagră sau de a atinge un material cu această culoare provine de la dezechilibrul pe care corpul uman îl manifestă în întuneric, atunci când tenebrele ies la suprafață. În toate culturile, noaptea este asociată cu pericolul. Frica de întuneric este înăscută și nu este o boală a copilăriei. Negrul este

considerat ca fiind o culoare puternică, copleșitoare. Negrul reprezintă lipsa de culoare. La creștini, negrul se identifică cu moartea, cu doliul. Chinezii identifică negrul cu apa, iarna și nordul. De regulă, băieții chinezi sunt îmbrăcați în negru. Pentru azteci negrul reprezenta război. În Thailanda, văduvele poartă culoarea violet. Și în perioada dinastiei Tudorilor, în Anglia, violetul era culoarea de doliu. Începând cu anii 90, medicii americani au recurs la un procedeu inedit de a vindeca fobia de obscuritate. Ei utilizează imersiunea în realitatea virtuală. Subiectul se regăsește într-o realitate construită, obscură, în care, etapă cu etapă, va trebui să facă față tuturor temerilor. Virtualul, prin anumite simulări, trebuie să modifice vocea iraționalului și să-l reducă la tăcere. Ne naștem ca să murim, iar drumul către moarte este plin de obscuritate, tenebre, la care mulți dintre noi nu facem față, iraționalul guvernându-ne după propriile legi. De ce asemuim moartea cu negrul, dacă dincolo, într-o altă lume, guvernează lumina? Negrul, ca semnificații și implicații emoționale, este purtător al unui mesaj de autoritate și putere. Întrucât evoca emoții puternice, poate deveni copleșitor atunci când apare în exces. Negrul este culoarea îmbrăcăminții clasice, o explicație a acestui lucru putând fi faptul că această culoare îl face pe purtător să apară mai suplu și mai sofisticat. Semnificațiile culorii negru sunt: eleganță, bogăție, stil, formalism, convenționalism, seriozitate, sofisticare, putere, modernitate, absență, mister, rău, moarte (în culturile occidentale), tristețe, remușcare, doliu, nefericire, frică, mânie, anonim, revoltă, anarhism, unitate, viață, renaștere (în Egiptul antic, ca „urmaș” al *Vechii Religii Pământene Valaho – Egiptene a Geților de Aur primordiali*), ianuarie (în emisfera nordică). Din punct de vedere fiziologic și psihologic, negrul are următoarele efecte: simțământul de neieșire în evidență /o goliciune mentală relaxantă

A existat oare o *Piramidă Neagră* în Egipt?

Mister peste mister. Așa se devoalează în fața noastră realitatea și irealitatea, decurgând una din alta, în vechea istorie a Egiptului. Cu toții suntem fascinați de cultura egipteană și în special de misterul care încă învăluie piramidele de pe platoul Gizeh. Chiar dacă uneori istoria este ascunsă, unele dintre cele mai vechi documente atestă faptul că inițial au fost patru piramide și nu trei, așa cum știm că există în prezent. Bineînțeles că atunci când un fenomen sau o întâmplare nu poate fi explicată, cel mai la îndemână este să nu o mai povestești. Probabil că așa s-a petrecut și cu piramidele egiptene de la Gizeh. Cărțile de istorie ne informează că aceste piramide, construite de sclavii egipteni, în număr de trei au servit drept morminte faraonilor. Nu o să dezbăt în acest articol cine și de ce a ridicat aceste maiestuoase construcții megalitice, dar putem spune că documentele vechi atestă că inițial au existat patru piramide. Aceasta a patra piramidă a fost diferită față de cele trei pentru că a fost făcută dintr-o piatră care seamănă cu granitul negru. Din acest motiv a fost numită „Piramida Neagră”. A fost mult mai mică decât cele trei existente și în ziua de astăzi și nu se poate spune cu exactitate cum a dispărut din senin undeva în ultimii 300 de ani. Povestea Piramidei Negre pornește la începutul anilor 1700, când căpitanul danez Frederic Norden, a realizat numeroase desene și hărți cu platoul din Gizeh. Marinarul a scris și o carte intitulată „*Călătorii în Egipt și Nubia*”, în care a inclus schițele celor patru piramide, hărțile cartografiate, dar și descrieri minunate ale locurilor

explorate. În acest fel aflăm că cea de-a patra piramidă se afla mai la nord de celelalte trei și era mult mai mică, poate pe jumătatea celorlalte. Aceasta avea culoarea neagră, în timp ce celelalte trei au o culoare gălbuie, și părea că este ridicată dintr-o piatră extrem de grea, care seamăna extrem de bine cu granitul. Și dacă nu era granit, atunci ce era această piatră? Este extrem de greu de spus, în condițiile în care această teorie este respinsă de o parte dintre egiptologi. Ei susțin că nu a existat niciodată această piramidă și că este posibil ca Frederic Norden s-o fi confundat cu ceva. Este puțin probabil ca un om să confunde o piramidă cu un alt obiect, dar probabil adevărul este dincolo de capacitatea noastră de a înțelege și atunci unii oameni refuză teoria. Între timp aceasta piramidă a dispărut și nimeni nu mai știe nimic de ea. Interesant este că nici măcar o urmă a existenței sale nu a fost descoperită, fapt pentru care misterul se adâncește. Cum putea să dispară o piramidă de parca niciodată nu a existat? Iată textul celebru al lui Frederic Norden: „*Piramidele principale sunt la sud-est....Există patru dintre ele ce merită o mare atenție. Cele mai nordice sunt mai mari, și au 500 de picioare înălțime. Celelalte două sunt mai mici, dar au unele particularități, motiv pentru care le voi examina în detaliu.*” De aici începe teoria conspirației, unii susținând că această piramidă ar fi fost construită dintr-o piatră neagră misterioasă, și că ar fi avut în interiorul ei un cub. Ar fi fost demolată la începutul anilor 1700 de către francmasoni, ce doreau cu ardoare acest cub. O altă teorie spune că piramida neagră ar fi căzut în urma unui mare cutremur, iar rămășițele acesteia ar fi servit ca materiale de construcție pentru unele moscheii din regiune. Piramida neagră ar fi dispărut undeva între anul 1737, când a avut loc expediția lui Frederic Norden, în ale cărei schițe apare, și anul 1798, când a avut loc campania din Egipt a lui Napoleon Bonaparte, în ale cărei hărți militare și

ilustrații nu se mai regăseseră decât cele trei piramide existente și în ziua de astăzi. Să fi fost oare demontată spre a i se fura bogățiile din interior, sau secretele?

Regii Scorpioni și Faraonii Negri din Egipt

Descoperirile din Egiptul Antic continuă să fascineze și în prezent. Fastuoasa și originala sa civilizație stârnește interesul multora, de la istorici și arheologi specializați în investigarea misterele sale, până la oamenii obișnuiți care nu își pot explica atracția față de lumea demult apusă a faraonilor, a papirusurilor pictate și scrise, a tainicelor ritualuri religioase, și a piramidelor ce se ridică în soare, către cer. Pe lângă aceste aspecte, unele dintre cele mai interesante episoade istorice ale civilizației dezvoltate pe ambele maluri ale Nilului sunt reprezentate de tainicii „Regi Scorpioni” și acei „faraoni negri nubieni”. De fapt, istoria Egiptului antic nu ar fi fost complet fără contribuția adusă de cele două dinastii, acum ascunse. Urmărind așa zisa dorință a marelui zeu, cel ce a pus și bazele civilizației antice egiptene, încă din perioada anilor 3550 î.Hr, întreaga Lumea Antică era prinsă într-un adevărat caruselul al violenței și distrugerii. Din Mesopotamia până pe malurile Nilului, triburi nomade apărute din negura timpului atacau și jefuiau tot ce le ieșea în cale, prinse într-un conflict sângeros pentru stăpânirea pământurilor propice agriculturii și a bogățiilor vremii. Era după un mare cataclysm planetar, iar omenirea salvată lupta pentru șansa sa la viață și supraviețuirea neamului său. Se pare că de nicăieri, a pășit curajos în zorii istoriei, un războinic care a reușit să unească facțiunile rivale pentru a pune astfel fundația civilizației Egiptului Antic. Numele său exact a fost dat uitării, istoria l-a reținut însă sub

titulatura de Regele Scorpion. Evident, nu este vorba de personajul întruchipat de starul WWE și actorul The Rock, pentru că Regele Scorpion a existat cu adevărat și a fost unul dintre conducătorii care a pus bazele originale și înfloritoare a civilizației a Egiptului Antic. Este vorba despre unul dintre conducătorii *Geților de Aur primordialii*, cei ce au salvat omenirea după cataclysm, iar apoi, când semnițiile salvate și-au înmulțit neamul, au repopulat planeta. Și-a spus Regele Scorpion, pentru că acest animal, aflat în pericol de moarte, se sinucide cu acul din coadă, așa cum marele rege Decebal s-a sinucis cu pumnalul sica, spre a nu cădea în mâinile romanilor și a fi apoi târât la Roma, legat de carul triumphal al împăratului Traian. În caz de cataclysm apocalyptic, de ridicare a munților, de scufundare a continentelor, de schimbare climaterică la limita supraviețuirii, de schimbare a polilor magnetici și executarea „pasului la histerezis” a fierului din sânge, este de preferat moartea, decât suferința. Un adevărat conducător îmbrăca „cămașa morții” atunci când își asuma greaua sarcină. Se dedica cu totul acestei funcții, punându-și viața cheazășie. Asumându-și această grea sarcină a conducerii unui neam, al unui popor, el se și sacrifică la nevoie, pentru ai săi. De aceea i se ofereau anumite privilegii, pentru că „la o adică” el plătea cu viața sa. Litera „G” (de la „Get”) este ca un cârlig, ca o sabie sica, ca o lupoaică ce întoarce capul și mușcă din proprii „copii” vitregi („planeta ne face, ea ne mănâncă”, la ceas de apocalips). Evidențele cu privire la apariția sa pe scena istoriei s-au concretizat în informații foarte prețioase pentru istorici și cercetători. Descoperirea relativ recentă a unui mormânt și a unor forme primitive de hieroglife într-un sit arheologic obscur dintr-o zonă deșertică din vestul Egiptului a demonstrat că bazele civilizației egiptene au fost puse cu mult mai devreme decât se credea. Dovezile descoperite i-au convins pe specialiști să rescrie

istoria locurilor, stabilind o nouă dinastie de conducători egipteni. Noua dinastie a fost denumită Dinastia Zero, iar cercetările asupra Regelui Scorpion se constituie într-o călătorie în timpuri îndepărtate, înainte de construirea piramidelor și a Sfinxului de la Gizeh. În urmă cu peste 5000 ani, la Abydos, în ceea ce va fi probabil primul cimitir regal al Egiptului, preoții uneia dintre cele mai vechi religii de pe Terra depuneau în sarcofage trupurile primilor suverani ai Egiptului: Regii Elefant, Șacal, Crocodil și Scorpion (un fel de zei „mascați”, așa cum vin de sărbătorile de Crăciun păgâne de la noi capra, ursul, cerbul, țapul, moșii și babele, sau de Paște, cucii, etc.). Elefantul cu cele patru picioare ale sale monumentale susține pământul plat să nu se facă sul; șacalul („cal” și „șă”) face trecerea cu lumea subpământeană; crocodilul reprezintă ruperea formelor, a corpurilor (smulgerea, prețul sângelui cu fier – hiesterezisul (Istru – e – zis); interzicerea fierului pe planetă și îngroparea securii războiului). Dacă la început cercetătorii credeau că acestea sunt nimic altceva decât personaje mitice, sau cel mult „regi-șamani” care luaseră numele animalelor totem cu care se identificau în timpul ceremoniilor și ritualurilor, evidențele arheologice arătau că aceștia au fost la fel de reali precum Kefren, Keops sau Mikerinos, celebrii faraoni de mai târziu ai Egiptului aflat în plină glorie și strălucire. Deci cine a fost în realitate „Regele Scorpion” și cum a reușit să unifice „Egiptul de Jos” cu „Egiptul de Sus” într-o perioadă istorică în care zona aceasta era caracterizată prin conflicte extrem de sângeroase?

Pentru a încercă să găsim răspunsul trebuie să coborâm în timp până aproape de sfârșitul Mezoliticului și apariția civilizație umane (așa cum spune istoria clasică). Zilele Egiptului predinastic au fost deosebit de tulburi. Începutul Epocii Bronzului a fost o perioadă a războaielor tribale neîncetate pe teritoriul de azi al

Egiptului, dar și al Orientului Mijlociu. Între anii 5000-3500 î.Hr., Egiptul era divizat în două mari entități statale diferite, „Egiptul de Sus” și „Egiptul de Jos”. Aceasta era o formă de organizare ce „reflecta” faptul că „ce este sus este și jos”. Și Moldova noastră a fost împărțită astfel („Țara de Sus” și „Țara de Jos”). În preajma anului 4000 î.Hr., istoricii au căzut de acord că „Egiptul de Sus” (deși se afla în partea de jos (de Sud) a Egiptului) era condus de un lider local pe numele său Menes, care a fost cel dintâi rege al acestui stat. Pe aceste considerente, cercetătorii speculează faptul că „Regele Scorpion” a fost descendentul direct al lui Menes, și a reușit astfel să unifice în premieră Egiptul Antic. Cu toate acestea, întrebarea rămâne: Cine anume era acest lider războinic cu alură mitică? Cu fiecare descoperire arheologică, personalitatea acestui personaj se conturează tot mai mult. Realizările sale nu s-au limitat doar la victoriile de pe câmpul de luptă, căci Regele Scorpion (care se înțeapă singur în cap, încheind un ciclu, asemenea șarpelui Uroboros, care își înghite singur coada) a avut calități de-a dreptul revoluționare în organizarea politică și socială a noii entități statale care avea să se remarce ulterior drept una dintre cele mai strălucite civilizații ale Antichității. Sub influența sa, Egiptul unit a dezvoltat prima scriere fonetică din istoria umanității și a pus bazele primelor monumente de tip Piramide. Însă modul concret în care acest lider vizionar și fondator a acționat atunci, rămâne deschis ipotezelor și evident speculațiilor. Se crede că primul centru de putere al Egiptului Antic se afla la Abydos, situat la circa 400 kilometri sud de Cairo, loc care pe atunci era mai aproape de cursul Nilului decât în prezent (cursul acestui mare fluviu a suferit fluctuații de-a lungul istoriei). În plus, Abydos era situat la răscrucea drumurilor comerciale care duceau spre Marea Roșie și spre oazele nubiene (NU – Bi – A). Situl a fost descoperit în anul 1894 de către un arheolog francez care a